

Resolució 1070/2021, de 3 de desembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 956/2021**Administració reclamada:** Ajuntament de Sant Andreu de la Barca**Informació reclamada:** Diversa documentació sobre un acord i convenis futurs.**Sentit de la resolució:** Desestimació

Resum: L'article 41.5 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposa que quan l'interessat rebutgi la notificació (i la manca d'accés a la plataforma electrònica d'una notificació electrònica té aquesta consideració) es donarà per efectuada la notificació i continuarà el procediment. En aquets cas, la resolució expressa d'estimació de la sol·licitud i el lliurament de la informació que, a efectes jurídics, s'ha d'entendre vàlidament notificada el 4 d'abril de 2021, suposa que la reclamació no pot tenir aquesta petició per objecte, ja que no s'ha produït la desestimació decisió administrativa limitativa del dret d'accés que hauria de ser revisada per aquesta Comissió. Pel que fa a la segona petició de la sol·licitud, a la què certament no fa referència el Decret d'estimació presumpta notificat el 4 d'abril de 2021, conté clarament una petició d'informació futura, inexistent en el moment de sol·licitar-la, que no pot ser objecte de reclamació, tenint en compte la definició que fa de la informació pública l'article 2.b LTAIPBG: la informació en poder de l'Administració, i la que no existent no ho està en el seu poder.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Acords. Convenis. Reclamació contra estimació. Notificacions rebutjades. Informació futura. Manca d'objecte.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 28 d'octubre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 956/2021, presentada per un electe local contra l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 27 d'agost de 2020 la persona reclamant presenta una instància al registre de l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca, mitjançant la qual exposa: "Respecte a la signatura de l'acord amb la Guàrdia Civil per a l'ús de les seves instal·lacions esportives, el Grup Municipal Fem Sant Andreu – Acord Municipal fa la següent petició d'informació al govern municipal. (...): "- Còpia de l'acord complet amb la Guàrdia Civil per a l'ús de les seves instal·lacions esportives. – Sol·licitem quan estigui realitzat, el conveni que signarà l'Ajuntament amb les entitats esportives locals que facin ús de les instal·lacions".

3. La Reclamació presentada el 28 d'octubre de 2021 insisteix en què la informació reclamada és l'acord amb la Guàrdia Civil per a l'ús de les seves instal·lacions esportives, i els futurs conveni que l'Ajuntament signi amb entitats esportives per fer-ne ús, i assenyala que l'Administració no hauria donat resposta a la seva sol·licitud.
4. El 29 d'octubre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 9 de novembre de 2021 l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca tramet a la GAIP una comunicació que indica que l'accés va ser autoritzat per Decret d'Alcaldia número 2021DECL000610, de data 24 de març de 2021, i la notificació d'aquest Decret es va posar a disposició de la persona interessada en data 26 de març de 2021, amb els documents corresponents, i adjunta el comprovant de la posada a disposició de la notificació electrònica i del seu rebuig presumpte, per manca d'accés del destinatari, amb data 4 d'abril, així com la documentació adjuntada.
7. El 10 de novembre de 2021 la GAIP trasllada la informació rebuda a la part reclamant i li dóna un termini de cinc dies per a presentar al·legacions.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions -la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

"1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals

al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca d'objecte de la Reclamació

La sol·licitud d'informació, de 27 d'agost de 2020, demanava, en primer lloc, còpia de l'acord subscrit per l'Ajuntament amb la Guàrdia Civil per a l'ús de les seves instal·lacions esportives. L'Ajuntament ha acreditat haver posat a disposició de l'electe reclamant la còpia d'aquest acord, amb un retard notable respecte de la sol·licitud, però en tot cas mesos abans de presentar-se la reclamació, i acredita que la notificació hauria caducat a la plataforma electrònica per manca d'accés. Notificada la persona reclamant per la GAIP d'aquesta informació, res al·lega en contra de la certesa d'aquests fets.

L'article 41.5 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposa que quan l'interessat rebutgi la notificació (i la manca d'accés a la plataforma electrònica d'una notificació electrònica té aquesta consideració) es donarà per efectuada la notificació i continuarà el procediment. En aquets cas, la resolució expressa d'estimació de la sol·licitud i el lliurament de la informació que, a efectes jurídics, s'ha d'entendre vàlidament notificada el 4 d'abril de 2021, suposa que la reclamació no pot tenir aquesta petició per objecte, ja que no s'ha produït la decisió administrativa limitativa del dret d'accés que hauria de ser revisada per aquesta Comissió.

Pel que fa a la segona petició de la sol·licitud, a la què certament no fa referència el Decret d'estimació presumpta notificat el 4 d'abril de 2021, conté clarament una petició d'informació futura, inexistente en el moment de sol·licitar-la, que no pot ser objecte de reclamació, tenint en compte la definició que fa de la informació pública l'article 2.b LTAIPBG: la informació en poder de l'Administració, i la que no existent no ho està en el seu poder.

Això comporta la desestimació de la reclamació, per manca d'objecte, perquè la informació sol·licitada ja va ser lliurada abans de la reclamació, pel que fa al punt primer, quant al punt segon, perquè el que es sol·licitava era informació que se sabia inexistente i futura, i per tant, no es demanava informació pública i no pot ser reclamada la seva insatisfacció en aquest

procediment de reclamació, que ha de ser necessàriament congruent amb la sol·licitud de la què deriva.

Tot això sens perjudici de què, si la informació ara existeix o la persona reclamant pensa que podria existir, pugui demanar-la novament a l'Ajuntament, i el consistori aleshores esdevindrà obligat a proporcionar els convenis subscrits o a informar de la seva inexistència.

D'acord amb l'exposat, correspon desestimar la reclamació, per manca d'objecte.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2021, resol per unanimitat desestimar la reclamació 956/2021, manca d'objecte, i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.